

MINNEORD

Knut Egil Asplund, født

10. mars 1935, døde 8. september 2018.

Han ble født på Bråten i Rakkestad. Mor Olga Asplund og far Albert Asplund. Pappas far døde dagen før pappa fylte 5 år i 1940.

Knut var yngst i en søskenflokk på åtte. De hadde ingen barndom i rikdom, men de la seg aldri sultne. Mor Olga plukket bær og solgte, og de spiste poteter til hverdags, og kjøtt på søndagen.

Han var veldig rolig og tålmodig både som liten gutt og som voksen.

I ungdommen var han i noen år sjømann, og en tid en av bygdas festglade ungdommer. Under teltmøter i Rakkestad ble han kristen. Han giftet seg med Kitty Asplund, f. Skaug, og ble med i pinsemenigheten. Han jobbet på KPS i Sarpsborg, og med sin nye familie bodde han en tid ved Filadelfiamenigheten i Sarpsborg. Der var de med i menighetens virke, søndagsskolen og musikken. De var også vaktmestere i menigheten disse årene.

Etter en tid bekjentgjorde Knut kallet til å være misjonær, og som en forberedelse til dette reiste de med sine tre barn til Nord-Norge, Trollvika, Finnsnes. Her var de med i pinsemenigheten. De hadde møter på utposter og husmøter. Han arbeidet også som sveiser. Mange snøploger ble swisset av ham.

De flyttet fra Nord-Norge i 1972 til Klokkarstua i Hurum, hvor de bodde et års tid, før de satte kursen mot deres felles mål, som var Sør-Amerika.

Familien hadde nå økt med en sønn.

I 1973 gikk reisen fra Ålesund til Paraguay, via Brasil med båt. Her fikk de tre spennende, lærerike og givende år. Etter et års tid med å lære språket spansk, dro de til Paso Cadena. Der jobbet Knut sammen med Kitty blant indianerne, både åndelig og praktisk.

I 1976 gikk ferden hjem til Norge. Også denne gangen med båt. Familien hadde nå økt med to barn til, en jente og en gutt. Med seks barn, noen i skolealder, ønsket de å være noen år i Norge, hvor de arbeidet i pinsemenigheten både i Rakkestad og Trysil.

I 1978 satte Knut med familien igjen kursen mot Paraguay,

denne gangen jobbet de i Caacupè.

I 1980 kom de tilbake til Norge igjen, og etter en tid i Rakkestad, flyttet Knut med familiens fire yngste til Kristiansund hvor han var forstander.

I 1984 gikk ferden videre til Bodø. Her var han forstander til familien i 1990 flyttet til Øyer i Gudbrandsdalen. Også her arbeidet Knut og Kitty som forstanderpar.

I 1991 flyttet familien til Halden. Der var Knut med i ledelsen i pinsemenigheten, samtidig som han jobbet som vaktmester, og med underholdning ved omsorgsboligene i Søsterveien i Halden.

I 1995 reiste Knut og Kitty igjen til Paraguay. Nå var alle barna ute av redet, og det gjorde det lettere for dem å reise for en ny periode. De jobbet denne gang i Nuclear. Her hadde de ansvaret for bygging av kirken i Nuclear fram til 1998.

Fra 1998 til 2005 var de i Norge, og hadde møter over hele landet. De informerte om arbeidet i Paraguay, viste film og var engasjerte i pinsemenigheten i Halden og Sponvika.

Knut var forstander i Rørvik i noen år fra cirka 2000 til 2003.

I perioden i Paraguay fra 2005 var de med og bygget opp menighetsarbeidet, og kirken i Chorè.

De var flere korte turer i Paraguay i mange år, og hadde bosted i Porsnesbakken i Halden. De var ofte og besøkte familie, som nå var økt med både svigerbarn, 13 barnebarn og åtte oldebarn.

Knuts helse ble gradvis dårligere, og når han til slutt ikke lenger kunne kjøre bil og trengte bistand til å komme seg ut av huset, måtte han og Kitty flytte til Brygga omsorgsboliger.

De siste årene har han sammen med sin kone bodd i omsorgsbolig i Hagegt. i Halden, og her fikk Knut 8. september spise den siste frokosten før hjertet sluttet å slå.

Et langt og innholdsrikt liv er over, men minnene om en flott mann, pappa, bestefar, oldefar, og ikke minst misjonær og menighetsmann lever videre.

Takk for at du var den du var, vår kjære Knut Egil Asplund

Ønsker du å gi en gave i forbindelse med hans bortgang, kan det gjøres til kontonummer 3201.27. 87447. Merkes med Chorè

For familien,
Heidi Elise Asplund Aastum

Knut Egil Asplund ble begravet 20. september fra Os kapell i Halden.

Et fullsatt kapell av nærmeste familie, venner og misjonskolleger var til stede. Pastor Gaulin i Sion, Engedal forrettet. Minneord om Knut ble lest av datteren Heidi, og sønnen Ruben sang: «Blott en dag et øyeblikk ad gangen.»

Roger Skaug leste fra 1 Pet 4,7-8. Tiden er kommet for å ta farvel med en «stridsmann», ikke i betydning av at han var stridig og vanskelig, men en hedersmann som hentet styrke fra troen på Jesus. Han stred den gode strid der han til enhver tid befant seg.

Etter begravelsesseremonien var det minnesamvær i Sion, Engedal. Her ble det delt minner fra Knuts liv og tjeneste etter en servering. Eldstesønnen, Benjamin, ledet samværet og var den første som delte minner fra pappa Knut. Det var barnebarn som delte noe om bestefar, representert ved barnebarnet, Ken Robin.

Det var hilsninger fra menigheten Betania, Rakkestad ved Harald Filtvedt. Fra Salen, Halden hilste misjonær Roger Samuelson. Ingvald Skretting fortalte fra samarbeidet de hadde hatt i Paraguay. Det ble fulgt opp av Jørgen Claumann som hadde vært feltsekretær for Pinsemisjonen Sør-Amerika-misjon. I dag er det på stedet, Chorè, i Paraguay en menighet på 780 mennesker og 90 som venter på dåp. Det vitner om at det har nyttet å formidle evangeliet. Da Kitty og Knut kom dit, var det et lite bedehus med få mennesker.

Selvfølgelig ble det noen muntre historier om Knut også, som dannet en godt bilde av ham.

Nå får Knut «hvile på lauvbæra», som vi pleier å si, etter at noen har gjort det bra. Ja, nå har han fått rettferdighetens krans, av nåde ved tro, ikke først for hva han har gjort, men fordi han levde i den rettferdigheten som flås ved troen på Jesus Kristus.

Vi lyser fred over Knut Egil Asplunds minne.

Bjørn Bjørnsø og Roger Skaug